

Holló Walterné Lánykorában Édesanyjával És Vőlegényével

Ez a kép 1929-ben készült. Balról jobbra látható anyám, anyai nagymamám, és apám: Beke Margit, Beke Mihályné, Holló Walter. Ez a Visegrádi utca 11, ahol anyámék laktak.

Apai nagyapám az 1920-as években egy mozit bérelt vagy tulajdonolt, ezt nem tudom pontosan, itt, a Visegrádi utca 11-ben. Ez volt a Diana mozi, aminek azért lett jelentősége, mert apám és

anyám itt ismerkedett meg. Anyám mint ifjú nagyon szép lány sokat járt a házban lévő moziba, ahol apám is sokat megfordult mint a tulaj vagy bérlő fia.

A[z anyai] meg a nagypapám nem éltek jól, bár lett hat gyerekük. Anyám, Margit meg az ikerpárja, Aladár 1910-ben született. Akkor Lenke, Piroska és László, és volt a legkisebb, Ibike, aki meghalt gyerekkorában. Amikor véget ért a világháború, a nagypapám hazajött. Még egy pár évig együtt éltek nagyanyámmal, akkor valamennyire föllendült a kereskedelem, de különváltak, mert a nagypapát a nagymama nem bírta, se a könnyelműségét, se azt, hogy ivott. Ez a két különböző kultúrából való jövetel, valószínűnek tartom, ez nem jött össze.

Amikor önálló volt a család [Azaz a nagypapa már nem lakott velük. -- A szerk.], anyámék nehéz körülmények között éltek, ez teljesen biztos. De aztán a dolog javulhatott. Szerintem a nagymama kereskedői tevékenysége folytán. A sakter időnként ment hozzá, és ott valamit fűjt és lepecsételte, és akkor azok kóser dolgok voltak, ami vágott volt [A sakter valószínűleg a levágott állat légcsővét fűjta föl, ellenőrizendő, nem volt-e sérült, és ilyenformán tréfli a baromfi. Ha nem, ha a levágott szárnyas megfelelt a kóserség szabályainak, megkapta az ezt igazoló pecsétet. Lásd még: hechser. -- A szerk.]. Az élő az nem, mert nála élő baromfit is lehetett kapni, meg vágottat is. A nagymama éjjel 3 körül kelt. 4 órára ment megvenni az állatokat, amiket egy hordár húzott kézikocsin a standjára, a Lehel téri piacra.

Anyai nagyanyám elég kemény asszony volt. Egy ilyen pionírasszony-szerűség volt, egy kőkemény és erős nő, aki gyakorlatilag egyedül nevelte föl az öt gyereket. Meg kell mondanom, hogy így is viselkedett a gettóban is. Ő tartotta a családban a lelket, aki azt mondta, hogy mindent túl lehet élni, és túl fogjuk élni. Predesztinálta őt az az elképesztő gyerekkor, ő azt tanulta meg, hogy túl kell élni.